

РЕШЕНИЕ

№ 18248

гр. София, 29.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав, в
публично заседание на 12.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **7612** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.13 ал.9 от Закона за енергетиката.

Образувано по жалба на „ТЕЦ Бобов дол“ АД,[ЕИК],седалище и адрес на управление: [населено място], [населено място] село, п.к. 2635, представлявано от изпълнителния директор Л. С., против Решение № Ц-17 от 30.06.2023г. издадено от Комисия за енергийно и водно регулиране (КЕВР), в частта му по т.IV от разпоредителната му част.

Иска се отмяна на оспорваният акт, тъй като:

Жалбоподателят е незаконосъобразно изключен от регулирани електроенергиен пазар – предмет на друго производство и като следствие – незаконосъобразно е постановен отказ да се определи цена – при липса на влязал в сила административен акт за определяне разполагаемост не може да се постановява отказ за утвърждаване на цена.

Решението е постановено в нарушение на изискването за мотивираност на акта.

Актът е постановен в нарушение на материалния закон – чл.21,чл.23 и чл.30 от ЗЕ и отвъд пределите на оперативната самостоятелност на органа,тъй като е нарушено законовото изискване да не се определя разполагаемост на производители,чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10% прогнозната за периода.

Успоредно с това, приетата от КЕВР прогнозна цена не съответна на борсовите данни и тенденции,постановена е при неизяснени факти.

Цената от 173,09лв/МВтч е неправилно определена,занижена, прогнозна цена за базов товар.

С оглед изложеното е допуснато нарушение на чл.35 от АПК.

Процесният акт е и в нарушение на чл.6 АПК,утвърждаващ принципа на съразмерност.

В заключение и в изпълнение на Заповед от 31.05.2024г. на Министъра на енергетиката, КЕВР е

определила разполагаемост на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД в размер на 2 628 000 МВтч с разходи за изкупуване 725 275 хил. лв., тя е утвърдила цена от 275,98 лв. за МВтч, която цена е почти идентична с формираната цена на жалбоподателя от 275,98 лв./МВтч, която КЕВР е отказала да утвърди. С това се постигат благоприятни последици за „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД, като се дава конкурентно предимство на един оператор на пазара и се нарушават правилата за нерегламентирана държавна помощ. Жалбоподателя незаконно съобразно е бил лишен от участие в регулиран пазар за сметка на държавния ТЕЦ.

Ответната страна възразява срещу аргументите на жалбоподателя, квалифицирайки твърденията му за неправилни и подвеждащи. Твърди:

По силата на чл. 21 ал. 1 т. 21 от ЗЕ в действащата по време редакция, Комисията не определя разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозната за периода, с изключение на чл. 93а и чл. 94 ЗЕ. Като следствие е извършен анализ на заявлението на жалбоподателя за утвърждаване на цени и формиран извода, че същата следва да е 278,91 лв за МВтч без ДДС. Прогнозната цена на базов това за периода 01.07.24г.-30.06.25г. е определена на 173,09 лв. за МВтч/решение № Ц-17 от 30.06.2024г. Сравнявайки двете цени е формиран извода, е изчислената цена на жалбоподателя е по-висока с 61,14%.

Успоредно с това възразява, че:

Подадената от дружеството жалба е бланкетна.

Не са допуснати нарушения на производствени правила, като по заявлението на дружеството е извършена пълна проверка и анализ, успоредно с това – дружеството не е подало възражения по доклада и проекта на решение за цени..

Акта е издаден в писмена форма с подробни фактически и правни съображения.

Във връзка с приетата по делото СИЕ твърди, че същата е неотнормируема към производството, като въпросите свързани с определяне прогнозна цена на базов това, която не е предмет на настоящото производство са неотнормируеми. От друга страна – СИЕ потвърждава тезата на КЕВР, като комисията е извършила анализ не само на сделките на БНЕБ, но и на румънската и унгарската енергийна борса и фючърсите за тези борси на ЕНБ и е изложила контречни аргументи.

Съдът намира жалбата за редовна и допустима, като подадена в срок, от активно легитимирано лице, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки. По съществуването на спора, с оглед твърденията на страните и предмета на служебна проверка съдът съобрази:

С обжалваната т. IV от разпоредителната част на Решение № Ц-17 от 30.06.2023г., националният регулатор отказва да потвърди регулирана цена на електрическа енергия във връзка с подадено заявление от 17.05.2024г. от жалбоподателя.

Съдържанието на чл. 21 ал. 1 т. 21 от ЗЕ, но в сила към момента на постановяване на акта/предвижда, че КЕВР определя прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които обществените доставчици да изкупуват електрическа енергия, както и количеството електрическа енергия, в

съответствие с които обществените доставчици да сключват сделки с крайните снабдителите; Комисията не определя разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, с изключение на тези по чл. 93а и 94;

От своя страна нормата на чл. 24 ал. 2 в приложимата редакция по време, предвижда, че при изпълнение на правомощието си по чл. 21, ал. 1, т. 21

комисията прилага критериите по-ниска цена, сезонност и покриване на върхови товари.

Като продължение и с визираната т.ІІ от разпоредителната част на Решение № Ц-17 от 30.06.2023г. издадено от Комисия за енергийно и водно регулиране, националният регулатор е определил прогнозна пазарна цена за периода 01.07.2024г.-30.06.2025г. за независим преносен оператор, оператори на електроразпределителни мрежи, производители на електрическа енергия, съответно - произведена от високоефективно комбинирано производство на електрическа и топлинна енергия, произведена от слънчева, както и от вятърна енергия, както и от определена категория ВЕЦ, както и произведена от биомаса.

За да бъде постановено решението, предмет на настоящото производство е прието, че цената на енергията, произвеждана от дружеството не следва да надхвърля с повече от 10 на сто прогнозната пазарна цена.

В този смисъл въпросът дали прогнозната цена е правилно определена е решаващ досежно преценката дали е разминаване над 10% между прогнозната и цената на енергия, произвеждана от дружеството.

За установяване процесното обстоятелство по делото е допусната СИЕ. Съдът приема и кредитира заключението като неоспорено, изготвено съответно на поставените задачи, от експерт с необходимата квалификация, включен в списъка на вещите лица, използвал надлежен сравнителен метод за анализ и формиране на фактически заключения/платформата на БНЕБ и регионални борси/. Видно от заключението:

За регулаторен период 01.07.2024г.-30.06.2025г. КЕВР е определила прогнозна цена за базов това в размер на 173,09лв. за МВтч.

След направени корекции в заявените ценообразуващи елементи, КЕВР е отказала да утвърди цени на дружествата, на които изчислените цени надхвърлят с повече от 10% определената прогнозна цена за базов товар, а именно - „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД – 175,98лв – отклонение + 59,44%, „ТЕЦ Бобов дол“ ЕАД – 278.91 – отклонение + 61,14% и „ТЕЦ Марица 3“ АД – 358,09лв. – отклонение + 106,88%.

На база заповед на министъра на енергетиката от 30.05.24г., КЕВР е включила „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД в необходимата разполагаемост при цена 275,98лв. МВтч, въпреки, че не е утвърдила цена за това.

Средната покупна цена на „НЕК“ ЕАД в качеството му на обществен доставчик е в размер на 189,85лв. за МВтч.

Изчислената от КЕВР цена за жалбоподателя е в размер на 278,91%, т.е. с 61,14% по-висока от определената прогнозна цена за базов товар.

В тази връзка следва да се посочи:

По силата на чл.30 ал.1 т.1 ЗЕ в действащата по време редакция на регулиране от комисията подлежат цените по които производителите в рамките на определената им от комисията разполагаемост по чл. 21, ал. 1, т. 21 продават електрическа енергия на обществения доставчик;

Съгласно действащата по време редакция на чл.21 ал.1 т.21 изр. второ от ЗЕ Комисията не определя разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период, с изключение на тези по чл. 93а и 94.

Прогнозната цена за регулаторния период е предмет на волеизявлението на КЕВР обективизирано в точка І, 1 от разпоредителната част на същият акт – Решение № Ц-17 от 30.06.2024г.

В този смисъл и заключението за наличие на разминаване между регулираната и прогнозната цента с над 10%, а именно – 61,14% е ключово за изхода от спора.

С Определение № 3257 от 31.01.2025г. по настоящото дело съдът е спрял производството до

приключване на производството по адм.д. № 7614/2024г. на АССГ с предмет оспорване на точка I, 1 от разпоредителната част на същият акт – Решение № Ц-17 от 30.06.2024г.

При подадена часта жалба и с нарочно определение № 3360 от 31.03.2025г. по адм.д. № 2135 по описа на ВАС за 2025г. касационният състав е отменил делението за спиране,като изрично е посочил:

„КЕВР определя прогнозна месечна разполагаемост за производство на електрическа енергия на производителите, от които общественият доставчик да изкупува електрическа енергия, както и количеството електрическа енергия, в съответствие с които общественият доставчик сключва сделки с крайните снабдителите – чл. 21, ал. 1, т. 21 от Закона за енергетиката. Следователно КЕВР утвърждава цени на електрическата енергия само на тези производители, от които е предвидила разполагаемост и количества енергия за регулирания пазар. Комисията обаче, не определя разполагаемост на производители, чиято регулирана цена надхвърля с повече от 10 на сто прогнозираната пазарна цена за регулаторния период. Което означава, че за да прецени изобщо допустимостта следва да апрогледва и изложи мотиви по заявената от дружеството цена, което тя е и сторила в обжалваното решение.

Неправилен е изводът на първоинстанционния съд, че произнасянето с влязъл в сила акт по дело № 7614/2024 г. по описа на АССГ е обусловено от решаването на въпроса относно законосъобразността на Решение №Ц-17/30.06.2024 г. на КЕВР. В случая, обратно – определянето на цена, която не надхвърля повече от 10 процента прогнозата пазарна цена е водещото при определянето на разполагаемост.“

В този смисъл посоченото определение на ВАС съдържащо ясни разяснения относно поредността и обвързаността на произнасянията и представляващо окончателен акт обективиращ задължителни указания за настоящият състав следва да бъде съобразено.

Съобязавайки постановеното от ВАС и на базата на неоспореното заключение по допусната експертиза установяваща разминаване между регулираната и прогнозната цента с над 10%, а именно – 61,14% съдът следва да приеме,че оспорването се явява неоснователно.

Извън това следва да се добави още,че акта е постановен от компетентен орган,в съответствие с изискванията за форма и съдържание, при спазване производствените правила за упражняване на законово регламентираното правомощие.Комисията е анализирала подаденото заявление от жалбоподателя и е изложила съображения защо не приема същото за основателно. Срещу нарочно изготвеният доклад и проекто-решение не е подадено възражение,което да бъде допълнително обсъдено.

С оглед възраженията на жалбоподателя досежно утвърдената цена на „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД, съдът съобрази, че правното положение на дружеството е следствие от нарочно волеизявление - заповед на министъра на енергетикта.Доколко и дали тази заповед разкрива антиконкурентни специфики с характер на недопустимо държавно подпомагане са въпроси неотнормими към правното положение на жалбоподателя.

Базисният критерий за определяне разполагаемост – регулираната цена да не надхвърля с повече от 10% прогнозната пазарна цена е установен и правилно приложен. В този смисъл не може да се приеме, а и липсва ясна обосновка как и защо определената цена на разполагаемост за „ТЕЦ Марица Изток 2“ ЕАД води до лишаване жалбоподателя от участие в регулиран пазар. Всъщност подобни твърдения биха могли да бъдат изложени в производство по оспорване решението на КЕВР в частта с която не/се определя разполагаемост по отношение на този производител. Дори да се приеме, че може да бъде извършен косвен съдебен контрол за законосъобразност и се установи потенциална незаконосъобразност на визираната заповед и като следствие на действията на КЕВР, то това по никакъв начин не би довело до промяна правното положение на

жалбоподателя предвид факта, че установеното ценово отклонение при него не се променя. При този изход от спора основателна, съгласно чл.143 ал.3 АПК е претенцията на ответника за разноски. Същите са претендирани под формата на юрисконсултско възнаграждение. При надлъжно установено процесуално представителство по делото съдът определя техните размер на 200лв, съобразно фактическата и правна сложност на делото и с оглед нормата на чл.24 от НЗПП. Поради това и на основание чл. 172 ал.2 предл. четвърто от АПК, Административен съд София-град,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТЕЦ-Бобов дол“ АД,[ЕИК] против Решение № Ц-17 от 30.06.2023г. издадено от Комисия за енергийно и водно регулиране, в частта му по т.IV от разпоредителната му част.

ОСЪЖДА „ТЕЦ-Бобов дол“ АД,[ЕИК],седалище и адрес на управление: [населено място], [населено място] село, п.к. 2635, да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране сумата от 200/двеста/ лева съдебно-деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия: